09/11/2020

«Υπάρχει κι ένας άλλος κόσμος αθέατος, στον οποίο δεν πρέπει να κλείνουμε τα μάτια μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

«***Υπάρχουν παιδιά που δεν έχουν υπολογιστή ή τάμπλετ, για να κάνουν τηλεκπαίδευση ή που το χωριό τους δεν έχει δίκτυο 4G, 3G… Υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν δυνατότητα θέρμανσης, για να ζεσταθούν μέσα στο σπίτι. Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι δεν έχουν ρεύμα στο σπίτι τους κι άλλοι, που δεν έχουν μόνιμη διεύθυνση κατοικίας, γιατί είναι άστεγοι… Υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν κινητό, για να στείλουν sms για τη μετακίνησή τους… Υπάρχει ένας άλλος κόσμος αθέατος, μπροστά στον οποίο δεν πρέπει να κλείνουμε τα μάτια… Εύχομαι υπομονή και κουράγιο σε όλους. Εύχομαι να μη χάσει κανείς τη ζωή του…***», είπε μεταξύ άλλων, χθες, μετά το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος

κ. Συμεών.

Ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία για την εορτή της Συνάξεως των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ και των λοιπών Ασωμάτων και Ουράνιων Αγγελικών Ταγμάτων, η οποία μεταδόθηκε τηλεοπτικά, ραδιοφωνικά και

γοντα τα π. Άγγελο

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, αρχικά, αναφέρθηκε στην απρόσμενη νέα καραντίνα, τονίζοντας χαρακτηριστικά: «Σε μία ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο, σε μία πρωτοφανή περίοδο, σε μία περίοδο, η οποία έχει εδώ και καιρό αποειδωλοποιήσει, έχει απομυθοποιήσει τον ναρκισσισμό της ανθρώπινης επιστήμης και των ανθρώπινων κατορθωμάτων, έχει ξεγυμνώσει τον άνθρωπο, ο οποίος πίστευε ότι έχει προχωρήσει τόσο πολύ, ώστε μπορεί να προβλέπει τα πάντα, να προνοεί για όλα, να έχει λύσεις για όλα τα ζητήματα, ότι μπορεί να διαβάζει σωστά όλα τα προβλήματα, ήρθε η πανδημία, την οποία υποφέρει όλη η ανθρωπότητα, για να γκρεμίσει όλα αυτά τα είδωλα. Κ**αι μέσα σε αυτήν την ατμόσφαιρα, ήλθε μία δεύτερη καραντίνα, ένας δεύτερος εγκλεισμού, παρά την ρητή υπόσχεση και δέσμευση ότι δεν θα υπάρξει δεύτερος εγκλεισμός. Το λεγόμενο lockdown είχε αποκλειστεί**.

Μέσα λοιπόν σε αυτήν την ατμόσφαιρα του παγκοσμίου εγκλεισμού, η Αγία μας Εκκλησία συνεχίζει να διδάσκει, να παρηγορεί, να στέλνει το μήνυμά της, ακόμα και μέσα από τις κλειστές Εκκλησίες, ακόμα και μέσα από τη σφραγισμένες πόρτες, το μήνυμα του Ευαγγελίου. **Ο Λόγος του Θεού «οὐ δέδεται» και απευθύνεται στις καρδιές, που θέλουν να τον ακούσουν, στις καρδιές που αισθάνονται, ότι μονάχα ο Χριστός είναι η μόνη ελπίδα, η μόνη δύναμη, η μόνη διέξοδος στα αδιέξοδα**».

Συνεχίζοντας το κήρυγμά του ο κ. Συμεών ανέλυσε το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της αναστάσεως της κόρης του Ιάειρου και την θεραπείας της αιμορρούσης γυναικός σημειώνοντας:

«Ναι! Σήμερα (σ.σ. χθες) έρχεται ο Χριστός και επισκέπτεται την τραγικότητα της ανθρώπινης περιπέτειας, έρχεται και πάλι και επισκέπτεται την ασθένεια της ανθρωπίνης φύσεως, έρχεται και πάλι να θεραπεύσει, να ευεργετήσει και κυρίως να μας αποκαλύψει το νόημα της πραγματικής υγείας.
Δύο περιστατικά, δύο πραγματικά περιστατικά, γιατί ο Χριστός είναι ο πραγματικός Ιατρός «ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος» μέσα στον κόσμο. Δύο πραγματικά λοιπόν περιστατικά ιατρείας, μας φέρνει σήμερα στο Ευαγγελικό Ανάγνωσμα η Αγία μας Εκκλησία.

Το πρώτο αναφέρεται στην κόρη ενός επιφανούς, επώνυμου, διάσημου της εποχής του Χριστού, του αρχηγού της συναγωγής του Ιάειρου, του οποίου το κορίτσι έπασχε, ήταν σχεδόν νεκρό και ο Ιάειρος πλησιάζει τον Χριστό, έχει τη δύναμη, την τόλμη και την ταπείνωση, αυτή την ταπείνωση που λείπει από πολλούς αλαζόνες και επηρμένους «ιεροκήρυκες» του σήμερα. Έρχεται λοιπόν ο Ιάειρος, ο επιφανής άρχοντας της εποχής, ταπεινά και σεμνά, να καταθέσει στον Χριστό το αδιέξοδό του.

Πόσο διαφορετικά θα μπορούσαν να είναι τα πράγματα, αν και σήμερα ευρίσκονταν άνθρωποι, οι οποίοι έχουν τις ευθύνες της διαχείρισης μιας τέτοιας κρίσης, να μπορούσαν να πουν ταπεινά και σεμνά, ότι: «Χριστέ βοήθησέ μας βρισκόμαστε σε αδιέξοδο. Δοκιμάζουμε το ένα και δεν επιτυγχάνει, δοκιμάζουμε το άλλο και δεν εισακούεται, προσπαθούμε με χίλιους τρόπους από το πρωί μέχρι το βράδυ να πείσουμε για κάποια πράγματα αυτονόητα τους ανθρώπους και αυτοί δεν μας ακούν, μας κλείνουν την πόρτα, μονάχα αν καταφύγουμε στη βία, στον πειθαναγκασμό, κάτι μπορούμε να κάνουμε. Γιατί δεν μπορούμε να μιλήσουμε στην ελευθερία των ανθρώπων, γιατί δεν μπορούμε να πείσουμε; Ποιος είναι ο λόγος; Χριστέ μου βοήθησέ μας». Πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα, αν καταφεύγαμε όλοι στον Χριστό, όπως κατέφυγε ο Ιάειρος τόσο σεμνά και ταπεινά; Αν είχαμε την τόλμη και την παλικαριά να του πούμε: «Χριστέ, έλα στο σπίτι μας, έλα στην επιτροπή μας, έλα στις διασκέψεις μας, στις σκέψεις μας, στα σχέδιά μας, Έλα και δείξε μας Εσύ τον δρόμο, έλα και δώσε μας λύση, φώτισε τα σκοτάδια του εγωισμού μας, της αλαζονείας μας, της έπαρσής μας».

Μας φέρνει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, ακόμη την εικόνα ενός όχλου, ο όποιος συνθλίβει τον Χριστό, ο οποίος μέσα σε ενθουσιασμό θρησκευτικό, σε ένθεο ζήλο, σχεδόν φανατισμό, κοντεύει από την « αγάπη» του κοντεύει στην κυριολεξία να καταπλακώσει τον Χριστό. Είναι όλοι αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι νομίζουν ότι την θρησκευτικότητα τους θα τη δείξουνε με τη βία, με το παλικαρισμό, με την δήθεν λεβεντοσύνη, με την δήθεν ανταρσία, με τη δήθεν επανάσταση, με τη δήθεν αντισυστημικότητα, ενώ στο βάθος είναι βαθύτατα συστημικοί και συντηρητικοί άνθρωποι.
Ένας τέτοιος όχλος συνθλίβει τον Χριστό, αλλά περνά αδιάφορος από τον Χριστό, δεν τον αγγίζει το Χριστό, είναι σαν να μην υπάρχουν αυτοί οι άνθρωποι για τον Χριστό.

Η Χάρις του Θεού δεν προσελκύεται με τέτοιους τρόπους. Η Χάρις του Θεού προσελκύεται με την επανάσταση της ταπεινής ψυχής, της αιμορροούσης γυναίκας, μιας γυναίκας, η οποία υπέφερε χρόνια πολλά από αιμορραγία, από γυναικολογικά προβλήματα, η οποία τόλμησε σε μία εποχή, που αφενός μεν η θέση της γυναίκας, ήταν απόλυτα στο περιθώριο, αφετέρου δε στην ιουδαϊκή παράδοση, η αιμορραγία και όλα τα συναφή γυναικολογικά προβλήματα εθεωρούντο ακαθαρσία και μίασμα και σε μία κατάσταση και ατμόσφαιρα, που κινδύνευε να βρεθεί απόβλητη, να την αποπάρουν όλοι αυτοί, οι οποίοι πλησίαζαν τον Χριστό και αποτελούσαν τάχατες την θρησκευτική κάστα των ευσεβών, των γνησίων, των ασυμβίβαστων, τον τάχατες παραδοσιακών. Και τολμάει να αγγίξει το κράσπεδο των ιματίων του Χριστού».

Συνεχίζοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος σε άλλο σημείο τόνισε:
«Ήψατο το κράσπεδο των ιματίων του Χριστού. Αρκούσε να αγγίξει μονάχα μία άκρη από τα ιμάτια, από τα ρούχα του Χριστού, για να μπορέσει ο Χριστός να ομολογήσει μία συγκλονιστική ομολογία αγάπης αλλά και ελπίδας για κάθε άνθρωπο. Ο Χριστός, τον οποίον τον συνέθλιβαν οι όχλοι, δεν αισθάνθηκε τίποτα και μόλις τον άγγιξε η σεμνή και ταπεινή και ταλαίπωρη ψυχή: «Ἥψατό μού τις», είπε ο Χριστός. Ένιωσα μία δύναμη να φεύγει από πάνω μου, είπε ο Χριστός. Αισθάνθηκε το άγγιγμά της, γιατί ήταν άγγισμα ζωής, ήταν άγγιγμα πραγματικής αγάπης και όχι άγγιγμα κατανάλωσης, όχι άγγιγμα εγωπάθειας, όχι άγγιγμα φιλαρέσκειας, όχι άγγιγμα φιλαυτίας. Και πράγματι θεραπεύτηκε η αιμορροούσα, η μετέπειτα Αγία Βερονίκη της Εκκλησίας μας. Μας φέρνει λοιπόν, αυτές τις εικόνες ο Χριστός για να μας αποκαλύψει, για μία ακόμη φορά ότι είναι «ἔγγιστά ἡμῶν», ότι εγγύς ο Κύριος, ότι μας εγγίζει ο Κύριος και δεν ίσταται «πόρρωθεν ἡμῶν».
Στέκεται μακριά μονάχα από αυτούς, οι οποίοι είτε ασεβούν στο όνομά Του, δεν πιστεύουν στη Χάρη Του, αισθάνονται αυτάρκεις, ότι δεν τον έχουν ανάγκη, ότι μπορούν να τα καταφέρουν μόνοι τους, έστω και αν γελοιοποιούνται μέσα στις αντιφάσεις τους, οι οποίες είναι ατελείωτες και

δυστυχώς κλονίζουν την εμπιστοσύνη των ανθρώπων, κλονίζουν την εμπιστοσύνη του λαού και το πιο κρίσιμο διακύβευμα, τούτη την περίοδο, την οποία διάγουμε, που ολόκληρη η οικουμένη, βρίσκεται σε μία απίστευτη κρίση, είναι ότι μπορεί να κλονιστεί η εμπιστοσύνη στους πάντες και στα πάντα. Γι΄ αυτό να το προσέξουν πολύ καλά, αυτοί που αγορεύουν ως αυθεντίες από τα παράθυρα των τηλεοράσεων, πολλές φορές μάλιστα από όμορφες πόλεις της Εσπερίας, και από τα πάνελ των διαφόρων επιτροπών, ότι μπορεί να γίνουν οι αίτιοι και οι αυτουργοί ενός απόλυτου ξεχαρβαλώματος και μιας απόλυτης κατάρρευσης όλων των θεσμών ανεξαιρέτως.
Ο Χριστός δίνει τη θεραπεία και στέκεται κοντά στον Αρχισυνάγωγο, που είχε την αρχοντιά να ζητήσει την βοήθεια Του, αλλά κυρίως στην ταπεινή ψυχή, η οποία άγγιξε το κράσπεδο των ιματίων Του».
Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος σημείωσε:
«**Κορύφωση της υγείας είναι, ότι ο Χριστός απεκάλεσε την αιμορροούσα «θυγατέρα»**. «Θυγατέρα μου» της είπε, «κόρη μου» της είπε, αυτή είναι η υγεία, έγινε ένα με το Χριστό, έγινε κόρη του Χριστού, αυτή η γυναίκα, η οποία ήταν μόνη, έπαψε να είναι μόνη, απέκτησε Πατέρα, απέκτησε οικογένεια, απέκτησε κάποιον, ο οποίος την πήρε στην αγκαλιά Του, την κράτησε, της έδωσε ζωή και πνοή, όλοι οι άλλοι έμειναν όχλοι αλαλάζοντες και φωνάζοντες και μένοντες στην θρησκευτική τους κατοχύρωση, αλλά η αιμορροούσα έγινε θυγατέρα του Χριστού».
Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε όλα τα ραδιοτηλεοπτικά και διαδικτυακά μέσα για την μετάδοση της Θείας Λειτουργίας, τα οποία για ακόμη μία φορά στέκονται στο πλευρό της Εκκλησίας και μεταδίδουν: «Την υμνωδία, την προσευχή και τα δάκρυα της Εκκλησίας σε κάθε σπίτι, σε κάθε αδελφό, σε κάθε άνθρωπο, πού βρίσκεται δυσκολεμένος..», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο κ. Συμεών.

Δίδοντας μήνυμα αισιοδοξίας, πατρικής αγάπης και ελπίδος ο Σεβασμιώτατος προς όλους τους παρακαλουθούντες πιστούς, τους εγγύς και τους μακράν ανέφερε: «***Δεν είναι μονάχα η δυσκολία του εγκλεισμού, δεν είναι μονάχα η δυσκολία της ασθένειας για αυτούς που πάσχουν από τον κορωνοϊό, είτε από άλλη ασθένεια και είναι στο κρεβάτι του πόνου, δεν είναι μόνο η δυσκολία των γηρατειών, δεν είναι η δυσκολία μονάχα της μοναξιάς, αλλά είναι κι άλλες δυσκολίες, τις οποίες θα έπρεπε να τις σκέφτονται περισσότερο και να τις λαμβάνουν περισσότερο υπόψη, αυτοί που, επαναλαμβάνω, αγορεύουν καθημερινά, από τα τηλεοπτικά παράθυρα και ενίοτε μακριά από όμορφες πόλεις της Ευρώπης. Υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουνε θέρμανση για να περάσουν το χειμώνα. Θα μείνουμε στο σπίτι, αλλά πώς θα ζεσταθούν; Με τα χνώτα τους; Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι δεν έχουν ρεύμα. Υπάρχουν μαθητές, οι οποίοι δεν έχουν ηλεκτρονικό υπολογιστή στο σπίτι τους, δεν έχουν tablet για να κάνουν εξ αποστάσεως εκπαίδευση, δεν έχουνε τηλέφωνο και ίντερνετ και το χωριό τους μπορεί να μην έχει ούτε 4G, ούτε 3G δίκτυο, ακόμα και αν έχουν συσκευή.***

Υπάρχει μία κοινωνία, την οποία καλό είναι να τη βλέπουμε και να την γνωρίζουμε και τουλάχιστον να έχουμε επίγνωση σε ποια κατάσταση βρίσκεται, τι τραγωδία περνάει. Δεκάδες είναι άστεγοι στο δρόμο, πάρα πολλοί άνθρωποι δεν έχουν τα καθημερινά και ναι, η Αγία μας Εκκλησία θα κάνει ότι μπορεί τη δύσκολη αυτή περίοδο της καραντίνας, να στηρίξει όλους αυτούς, έστω και αν υπάρχουν πια στις ρυθμίσεις που δεν καλύπτουν, αυτές τις περιπτώσεις, των ανθρώπων που δεν έχουν δηλώσουν μόνιμη κατοικία, γιατί είναι στο δρόμο ,γιατί είναι άστεγοι, γιατί δεν έχουν που να μείνουν, των ανθρώπων που δεν έχουν κινητό, για να στείλουν sms για τη μετακίνηση τους, γιατί υπάρχει και ένας άλλος κόσμος αθέατος, στον οποίο δεν πρέπει να κλείνουμε τα μάτια μας όλοι μας ανεξαιρέτως.

Εύχομαι υπομονή και κουράγιο και δύναμη και ελπίδα και πάνω από όλα ένα πράγμα εύχομαι και προσεύχομαι μέσα από την καρδιά μου, να μην έχει θύματα αυτή η πανδημία. Όσο το δυνατόν λιγότεροι άνθρωποι, αν είναι δυνατόν κανένας να μη χάσει τη ζωή του από αυτήν τη δυσκολία, ώστε να μπορέσουμε μόλις περάσει να μαζέψουμε τα συντρίμμια μας, γιατί συντρίμμια θα είμαστε, είτε θέλουμε να το δούμε, είτε όχι. Όχι μόνο οικονομικά, αλλά κυρίως ψυχολογικά και πνευματικά και καρδιακά.
Να μη χάσουμε την πίστη μας στο Χριστό, την αγάπη μας στον Χριστό και την εμπιστοσύνη μας στον Χριστό, γιατί τα κομμάτια της ψυχής μας μονάχα ο Χριστός μπορεί να τα ενώσει

».

Τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχόμενος για την εορτή της Συνάξεως των Αγίων Αρχαγγέλων, απέστειλε τις πατρικές του ευχές προς όλους και όλες τις εορτάζουσες και ιδιαίτερα ευχήθηκε στον Άγιο Πρωτοσύγκελλο π. Άγγελο λέγοντας:

«Σήμερα που είναι η γιορτή των Αγγέλων, θέλω να ευχηθώ σε όσους και όσες φέρουν το όνομα των Αγίων Αγγέλων και Αρχαγγέλων, οι Άγιοι Άγγελοι να διακονούν με αγάπη την ζωή τους και να γίνονται ένα παράδειγμα για τους ιδίους, για τις ιδίες, να πορεύονται ως άγγελοι μέσα στον κόσμο.
Ιδιαιτέρως δε, θέλω να ευχηθώ στον Άγιο Πρωτοσύγκελλο της καθ΄ημάς Ιεράς Μητροπόλεως, εκλεκτό και αγαπητό αδελφό, εργάτη ταπεινό του Ευαγγελίου, προστάτη και Πατέρα πτωχών και αδυνάτων και ενδεών και εμπεριστάτων, τον αγαπητό μου, τον φίλτατό μου, τον π. Άγγελο, τον Άγγελο της καρδιάς μου για τη σημερινή του εορτή, την οποία την εορτάζουμε με τέτοιες περίεργες συνθήκες, πάνω από όλα όμως την εορτάζουμε πνευματικά και ησυχαστικά, γύρω από την Αγία Τράπεζα και να του μεταφέρω και τις ευχές των Αγίων Πατέρων, του Ιερού κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και του λαού μας, που μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα που βρίσκεται εδώ, από την ημέρα που ήρθα και εγώ εδώ Φθιώτιδα, τον έχουν αγαπήσει, τον έχουν στηρίξει. Να είστε όλοι ευλογημένοι.
Καλή δύναμη, καλή υπομονή, καλό κουράγιο και πολύ κουράγιο, κουράγιο ψυχής εύχομαι σε όλους σας».

Φωτογραφίες και Video:
Star Κεντρικής Ελλάδος